Redacțiunea Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolfŭ Mosse Haasenstein & Volger (Otto Maas), Henric Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Donnebarg;* în Budapesta: *A. V. Goldberger Anton Mesei Eckstein Bernat;* în Frankfurt: *G. L. Daube;* în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta" ese în fiă-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumără la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 207. Brașovŭ, Joi, 19 Septemvre (1 Octomvre). 1891.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu **1 Octomvre 1891** st. vechiu se deschide **nou abonamentŭ**, la care învitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anŭ 2 fl., pe șése lunĭ 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anŭ 8 francĭ, pe șése lunĭ 4 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 18 Septemvre v.

O telegramă, ce ne sosi astădĭ, ne aduce scirea îmbucurătóre, că regele Carolŭ I alŭ României, făcêndŭ o visită regelui Umberto alŭ Italiei în Milan, a fostŭ primitŭ cu multă căldură.

Raporturile României cu téra-mamă Italia, de unde au descălicatŭ coloniile străbune pe pămêntulŭ Daciei, au fostŭ și până acum amicabile și se póte spera, că în viitorŭ vorŭ fi și mai amicabile și că regelui Carolŭ îi va fi succesŭ a câștiga în regele Umberto, umanulŭ și generosulŭ stăpânitorŭ alŭ peninsulei italice, unŭ amicŭ și sprijinitorŭ sincerŭ alŭ statului românŭ din rĕsăritulu Europei.

Acéstă apropiare între monarchii țĕrilorŭ latine din occidentŭ și orientŭ, nu póte sĕ producă decâtŭ cea mai mare mulțămire pretutindenĭ între Românĭ.

Pornindŭ din punctulŭ acesta de vedere, întêlnirea de la Milanŭ 'șĭ are importanța sa netăgăduită, deși incidentulŭ tristŭ, care a pricinuitŭ de astă-dată călĕtoria regelui Carolŭ în Italia, lasă ca să sĕ apară mai mult ca o visită de curtoasie și de mulțămire pentru simpatica primire de care s'a bucurată regele României și augusta sa soție, în Veneția.

Dér precum ne spune telegrama din cestiune, unele foi italiane vorŭ cu totŭ adinsulŭ sĕ atribue visitei regelui Carolŭ unŭ caracterŭ politicŭ de prima ordine, susținêndŭ, că scopulŭ ei ar fi fostŭ alăturarea României la tripla alianță.

Acésta versiune ni se pare însĕ fórte puținŭ probabilă, deórece nu putemŭ înțelege de ce ar fi trebuitŭ, ca regele Carolŭ sĕ mérgă tocmai la regele Italiei, pentru scopulŭ arĕtatŭ, și înainte de tóte nu putemŭ uita, că regele Carolŭ este unŭ domnitorŭ constituționalŭ, care când ar fi vorba de angagiamente hotărîtóre pentru țéră, de sigurŭ că nu le-ar lua asuprășĭ unilateralŭ, fără sĕ aibă mai întâi consensulŭ representanței țĕrii. Și téra, scimŭ, că până acum s'a pronunțatŭ numai pentru continuarea atitudinei neutrale de mai înainte.

Dér décă și nu va fi urmăritŭ visita regelui scopulŭ despre care vorbescŭ memoratele foi italiane, probabilŭ, că pe lângă împlinirea unui actŭ de politeță, va fi avutŭ și acea tendință politică admisibilă, de a sonda disposițiunea puterilorŭ centrale fată cu România, pentru casulŭ când teritoriulŭ ei arŭ fi încălcatŭ de vre-o putere, care stă în afară de acéstă alianță.

Este cam cutezatŭ lucru de a face combinațiunĭ în acéstă direcțiune și de aceea ne mărginimŭ a constata, ca faptŭ îmbucurătorŭ, raporturile mai strînse ale României cu Italia, a căreia amiciță mai puținŭ interesată, póte sĕ-i fiă statului românŭ, în vremurĭ grele, de mare ajutorŭ.

Se mai asigură, că regele Carolŭ va merge din Italia și la manevrele din Germania, unde a fostŭ învitatŭ de însușĭ împĕratulŭ Wilhelm.

Acéstă călĕtoriă, adusă în legătură cu visita dela Milanŭ, și cu presența ministrului de rĕsboiu românŭ la manevrele imperiale din Bistriță, arŭ motiva întrucâtva părerea foilorŭ germane, că România caută, ca și în anulŭ 1877, de a-șĭ asigura integritatea ei teritorială pentru casulŭ unui mare rĕsboiu.

Ori cum ar fi, nu putem dori alta, decâtŭ ca înțelepciunea celorŭ ce conducŭ adĭ destinele României, sĕ le arate în tóte împrejurările calea cea mai sigură pentru apĕrarea marilorŭ interese vitale ale țerii și pentru asigurarea viitorului ei.

Majestatea Sa la Praga.

Despre petrecerea Majestății Sale în Praga în dilele de 26 și 27 Septemvre, telegramele comunică următórele:

In 26 Septemvre Majestatea Sa făcŭ o preumblare prin orașŭ cu trăsura, visitândŭ edificiile mai distinse și institutiunile publice ale orașului. Mulțimea pretutindenea aclamă pe monarchŭ cu însuflețite strigăte de „slava!" Visitândŭ preparandia cehă de fete, Majestatea Sa îșĭ esprimă dorința, ca elevele acestui institutŭ sĕ fiă instruite nu numai în ceea ce privesce cualificațiunea lorŭ, ci și în iubirea de patriă. Ișĭ scrise numele cehesce în albumulŭ institutului, asculta imnulŭ poporalŭ și mai multe declamațiunĭ, visită institutulŭ cu de-amĕruntulŭ și apoi plecă sĕ visiteze Rudolphinum-ulŭ, unde agrăi cu amabilitate pe căpitanulŭ de poliția Steiskal și pe alțĭ fruntașĭ cehĭ. De aicĭ se duse Majestatea Sa sĕ visiteze capela dela primăria orășenéscă. Intrândŭ în vechia sală de ședințe, Majestatea Sa fŭ aclamatŭ de trei orĭ cu „Slava", visită antichitățile istorice și îșĭ scrise numele în albumŭ în limba cehă. La 6 óre se dete unŭ prândŭ de 56 tacâmurĭ, la care luară parte mai mulțĭ membri din nobilimea cehă, deputații Smeykal și Rieger etc. După prândŭ, Majestatea Sa visită esposiția, unde îmbulzéla era așa de mare, încâtŭ în după amédă acestei dile, numĕrulŭ totalŭ alŭ visitatorilorŭ esposițiunei completă cifra de două milióne. La 9 óre urmă o serată la președintele dietei boeme.

In diua următóre Majestatea Sa visită o școlă poporală germană, unde îșĭ scrise numele în albumŭ, asistă la mai multe declamațiunĭ și esercițiĭ gimnastice, agrăindŭ pe mai mulțĭ școlarĭ. După acésta visită institutulŭ ipotecarŭ.

Dela esposiție Majestatea Sa cumpără din casseta Sa privată 13 tablourĭ. La $2^1/_2$ se duse în Ziskow, unde la salutarea primarului, Majestatea Sa rĕspunse în limba cehă. Făcŭ apoi o preumblare la Karolinenthal. Primirea pretutindenea entusiasmată. Séra întorcându-se în Praga, întregŭ orașulŭ fŭ iluminatŭ. Urmă prândŭ de curte și apoi representație de gală la teatrulŭ germanŭ.

Cancelarulŭ Caprivi asupra situațiunei

Cancelarulŭ Caprivi, după cum ecetimŭ în „Kölnische Ztg." a visitatŭ în 28 Septemvre, din incidentulŭ iubileului regimentului 28 de infanteria orașulŭ *Osnabrück*, unde s'a încheiatŭ la 1648 pacea vestfalică. La salutarea primarului orașului, rĕspunse cancelarulŭ printr'o vorbire mai lungă.

„O reprivire asupra trecutului arată, aceea ce s'a câștigatŭ în presentŭ. Temerile, că óre starea actuală va puté fi susținută, *nu suntŭ întemeiate. Nicĭ unulŭ dintre conducĕtorii țĕrilorŭ nu au dorința de a turbura pacea* și sĕ provóce unŭ rĕsboiu europeanŭ. Nicĭ alipirea statelorŭ din timpulŭ mai recentŭ nu dau ansă la temerĭ. Acestea nu suntŭ altceva, decâtŭ espresiunea relațiunilorŭ esistente și póte că suntŭ și *stabilirea echilibrului europênŭ*, după cum a fostŭ mai înainte.

Nicĭ unulŭ dintre guvernele europene, întru câtŭ prevede vorbitorulŭ, nu voesce rĕsboiulŭ, care în urmările sale e de prevĕdutŭ că va întrece tóte rĕsbóiele de până acum.

Chiar și raporturile interne, pentru

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

PILLONE.

Novelă, de G. Bergsoe. tradusă de Ucu Paolo.

(Fine.)

— „„Am făcutŭ o greșélă, când m'am despărțitŭ de medalionulŭ acesta"", dise Pillone. „Décă l'așĭ fi ținutŭ la mine, așĭ fi scăpatŭ de multe nenorocirĭ.""

— „„Credĭ? întrebaiu eu cu îndoélă.

— „„Da"", rĕspunse elŭ; „„despre acésta suntŭ tare convinsŭ. Acum se întorce norocululŭ.""

— „„Mai credĭ în norocŭ, Pillone?"" ilŭ întrebaiu eu. „„D-ta singurŭ țĭ-ai ucisŭ norocululŭ.""

— „„Nu-mĭ vorbi despre acésta, Escelență"", dise elŭ și privi neliniștitŭ împrejurŭ. „„O figură mĕ persecută diua și nóptea, o voce îmĭ șoptesce: „Trebue sĕ morĭ! O audŭ lămuritŭ, chiar și atuncĭ când mĕ ascundŭ în adêncime, unde nu cutéză sĕ calce nicĭ o ființă din lume. O vĕdŭ nóptea strecurându-se printre crepăturile craterului. E îngrozitorŭ și înspăimântătorŭ. Diua n'am odihnă, nóptea n'am somnŭ. Totdéuna șoptesce încet și plângĕtorŭ: „Trebue sĕ morĭ, Pillone!" Am suferitŭ chinurĭ, despre carĭ nicĭ ideiă n'ai, m'am sbătutŭ ca unŭ nebunŭ, și nu sciu, ce m'a reținutŭ sĕ mĕ aruncŭ de o sută de orĭ în adêncimea aceea, care fierbe pururea. Ah! Escelență, D-ta nu scĭ, ce îngrozitorŭ e sĕ fiĭ singurŭ! Acum însĕ D-ta m'ai mântuitŭ! Imaginea mamei mele îmĭ va aduce pace și liniște.

— „„Și de când stai aicĭ?"" întrebaiu eu.

— „„Din nóptea aceea nefericită"", dise elŭ cu privirea întunecată. „„Acolo, unde locuescŭ, sunt în siguranță.""

— „„Dér cum poțĭ sĕ trăiescĭ într'o așa împrejurime!"" strigaiu uimitŭ.

— „„Ah! Escelență"", dise elŭ, „„tocmai acésta este nenorocirea mea. Trăiescŭ mai miserabilŭ, ca cea din urmă ființă. Sunt chinuitŭ de fóme și de multe-orĭ lâncezescŭ după o picătură de apă próspĕtă, fiind-că chiar și roua nopții e sărată și cu gustŭ de puciósă. Câțiva păstorĭ îmĭ aducŭ din când în când câte o pâne și o sticlă de vinŭ acru, pe carĭ trebue sĕ le cântărescŭ cu aurŭ. Oh! e unŭ chinŭ sĕ trăescĭ aicĭ. N'am mâncatŭ nicĭ n'am bĕutŭ nimicŭ. Toțĭ m'au părăsitŭ, nu mai am nicĭ unŭ amicŭ în lumea acésta!""

— „„Totușĭ"" rĕspunseiu eu, mișcatŭ de miseria sa, „„mĕ ai pe mine, și eu îțĭ voiu procura de mâncare.""

„Elŭ privi cu o dorință copilăréscă coșulŭ celŭ plinŭ, pe care ilŭ aduseiu repede, ér elŭ dise:

— „„Escelență, acum rĕsare sórele, și apoi se cobóră Pillone în împĕrăția umbrelorŭ, unde domnescŭ fantomele de pucióså! Voescĭ sĕ primescĭ unŭ darŭ din mânile sale ca mulțămită pentru amiciția D-tale?""

„Rĕmăseiu încremenitŭ la audulŭ vorbelorŭ acestora. Căcĭ așa, cum sta înaintea mea, nu prea avea ce sĕ-mĭ dăruiéscă. Elŭ îșĭ desfăcŭ iute mantaua și scóse din ea o pungă mică de pele, alŭ căreĭ conținutŭ ilŭ deșertă cu precauțiune în palmă. Ilŭ priveam uimitŭ — erau safire, rubine, smaragde și diamante, carĭ scânteiau la razele sórelui de diminéța.

— „„Primesce-lŭ pe acesta!"" dise elŭ, arĕtându-mĭ unŭ smaragdŭ mare și frumosŭ. „„Pórtă-lŭ spre aducere aminte! Are colórea speranței; amêndoi trebue sĕ sperămŭ!""

— „„Nu potŭ sĕ primescŭ o comóră atâtŭ de mare,"" diseĭ eu. „„D-ta nu scii, câtŭ prețuesce smaragdulŭ acesta.

— „„Credĭ, că suntŭ unŭ țĕranŭ prostŭ?"„ mĕ întrebă elŭ într'unŭ tonŭ batjocuritorŭ. „„Am scosŭ aceste petrii scumpe din ramele lorŭ aurite și le păstrezŭ pentru timpurile viitóre. Aurulŭ l'am datŭ păstorilorŭ, carĭ mĭ-au adusŭ nutremêntŭ; ei considerau petrile acestea scumpe ca sticlă colorată. Ia-lŭ pe acesta, te rogŭ! A fostŭ proprietatea vice-regelui de Neapole, aceluia nu-i mai trebue smaragde.""

„Mi-lŭ puse în mână și dise cu o voce blândă:

— „„Dér ce este pétra acésta, pe lângă darulŭ, ce mi-lai datŭ tocmai în momentulŭ acesta? De câte-orĭ, chinuitŭ de fóme și de sete, n'am cântăritŭ aceste

care se străduesce împĕratulŭ vorŭ conduce la unŭ resultatŭ satisfăcĕtorŭ, de şi póte după câteva decenii. O cestiune seriósă este pentru guvernŭ regula posiţiunei muncitorilorŭ, precum şi aceea a patronilorŭ, căcĭ décă patronului 'i merge rĕu, atuncĭ şi muncitorulŭ sufere. Vorŭ fi şi între cetăţenii din Osnabrük ómenĭ, a cărorŭ inimă le apasă greu trecerea în relaţiunile actuale, dér aceştĭ ómenĭ nu trebue sĕ ţină contŭ numai de inimă ci şi de raţiune şi apoi sĕ recunóscă necesitatea raporturilorŭ actuale. In fine cancelarulŭ arată pe acei ómenĭ, carĭ au merite, şi cu deosebire arată meritele preşedintelui supremŭ *Bennigsen*. Cancelarulŭ încheiă vorbirea sa, mulţămindŭ magistratului orăşenescŭ pentru învitare.

Cuvêntarea acésta a făcutŭ bună impresiune în pressă şi în publicŭ. Toţĭ facŭ o asemĕnare între cuvêntarea ministrului de esterne francesŭ *Ribot* şi între a lui *Caprivi* ḑicŭ că aceste vorbirĭ suntŭ pentru *liniştirea opiniunei publice*. Ḑiarulŭ „Tageblatt din Berlin, ḑice că mărturisirile pacĭnice ale lui Ribot, sunt o adeverinţă solemnă a vorbirei lui Caprivi. Şi celelalte foi germane se esprimă în asemenea sensŭ."

Ministrulŭ francesŭ Ribot asupra politicei Franciei.

In 27 Septemvre, din incidentulŭ desvĕlirei monumentului generalului francesŭ *Faidherbe* în *Bapaume*, ţinŭ ministrulŭ francesŭ de esterne, Ribot, o *vorbire importantă*, în care arătă, că virtuţile militare, despre carĭ a datŭ generalulŭ Faidherbe strălucite dovedĭ, se află astădĭ érăşĭ în armata şi marina francesă.

Ministrulŭ vorbi apoi despre visita *escadrei francese* în timpulŭ din urmă: Europa, ḑise Ribot, care multă vreme a fostŭ nedecisă, ne-a făcutŭ în fine dreptate. Unŭ *suveranŭ*, precautŭ şi statornicŭ în decisiunile sale, *iubitorŭ de pace ca şi noi*, şi-a datŭ în publicŭ *adânca* sa *simpatiă*, care légă *ţéra sa cu a nóstră* (Aplause furtunóse. Strigăte: *Vive le Czar! Vive la France! Vive la Russie!*) Naţiunea rusésca s'a unitŭ cu domnitorulŭ ei, pentru ca sĕ dovedéscă *sinceră lorŭ amiciţiă* faţă de noi. D-Vóstră sciţĭ, ce întimpinare au aflatŭ aceste sentimente la noi. Evenimentele dela Kronstadt, au aflatŭ resunetŭ în tóte unghiurile Franciei. In totŭ loculŭ unde au sositŭ marinarii noştrii, au aflatŭ numele Franciei respectatŭ, ba ce e mai multŭ, *l'au aflatŭ iubitŭ*. In Danimarca, în Şvedia, în Norvegia, li-s'a făcutŭ o primire demonstrativă. In *Portsmouth* în fine, unde însăşĭ Regina Victoria a trecutŭ în revistă flota nóstră, li-s'a făcutŭ marinarilorŭ noştri o primire *măréţă* şi *amicabilă*, a cărei efectŭ s'au simţitŭ în întréga lume (Viue aplause). Din acestea resultă o nouă situaţiune, care încă nu însémnă, că din causa acésta sĕ luămŭ o altă direcţiune politică. Politica, ce am urmărit'o până acum, a fostŭ multŭ mai favorabilă, decâtŭ ca noi, în ḑiua aceea, în care valórea ei e la ordinea ḑilei, în care începemŭ sĕ culegemŭ fructele ei, sĕ o părăsimŭ. Ministrulŭ Ribot încheiă cuvêntarea sa cu cuvintele: Faidherbe ne-a lăsatŭ o încredere neclătită în destinele patriei. (Aplause viue şi prelungite.)

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (30) Septemvrie.

— Despre *atitudinea* **României** faţă de alianţa triplă scrie ḑiarulŭ „Observer" următórele: „Presenţa ministrului românŭ de rĕsboiu, generalulŭ Lahovary la manevrele împĕrătescĭ din Transilvania a datŭ unŭ nou interesŭ cestiunei asupra atitudinei României faţă de alianţa triplă. Situată între Rusia şi Bulgaria, România a construitŭ puternice fortificaţii sub conducerea renumitului inginerŭ belgianŭ generalulŭ Brialmont şi a ridicatŭ o armată de 160,000 de soldaţĭ, carĭ compusă totŭ din acelaşĭ materialŭ, din care au fostŭ compuse trupele carĭ au scăpatŭ pe Ruşĭ la Plevna, vorŭ fi pentru orĭ ce mare putere, ce ar opera la Dunăre unŭ preţiosŭ contingentŭ. Românii n'au nicĭ unŭ motivŭ de a fi în amiciţiă cu Rusia, după ce Rusia şi-a arĕtatŭ nerecunoscinţa la congresulŭ dela Berlin. In timpulŭ, când Brăteanu era prim-ministru, arătă România o aplecare decisivă cătră alianţa triplă, după aceea însĕ veni rĕsboiulŭ vamalŭ şi numirea ministerului Florescu-Catargiu, ai cărorŭ membri principalĭ, în totŭ timpulŭ câtŭ au fostŭ în opositiune, au fostŭ rusofilĭ declaraţĭ. Regele este în contra orĭ cărei alianţe cu Rusia, şi se pare, că pe de altă parte nicĭ miniştrii sĕi nu vrĕu sĕ scie nimicŭ despre vre-o legătură cu Austro-Ungaria şi Germania, că s'a încheiatŭ unŭ compromisŭ, prin care România nu e legată prin nicĭ unŭ tratatŭ, ci pentru orĭ ce complicaţiunĭ posibile va avé mână liberă. Póte resultatulŭ acesta a fostŭ inevitabilŭ deórece regele Carolŭ ca domnitorŭ constituţionalŭ, nu póte urma nicĭ o politică, care e contrară cu politica miniştrilorŭ sĕi responsabilĭ. In timpulŭ nostru de mobilisărĭ rapide, ar fi în grad mare o neprecauţiune, décă Românii, carĭ potŭ fi prima pedecă în peninsula balcanică contra trecerei Ruşilorŭ, nu se vorŭ provedé cu vre-unŭ aliatŭ, ca sĕ-şĭ susţină independenţa sa.

—Emigraţii bulgarĭ din Constantinopole, au adresatŭ ministrului-preşedinte *Stambulov*, unŭ **„ultimŭ apelŭ"**. Intre subsemnaţii acestui apelŭ, se află, *Zancov, Gruev, Benderev, Stancev, Rojov*. Ei pretindŭ dela Stambulov, ca elŭ sĕ înduplece pe principele Ferdinand sĕ renunţe la tronŭ, séu décă acésta va fi zadarnicŭ, sĕ se foloséscă de absenţa Principelui, ca sĕ declare tronulŭ bulgarŭ vacantŭ. Apoi, doréscŭ ei, restaurarea constituţiei, sĕ amnestieze pe toţĭ emigraţii şi pe condamnaţii politicĭ, sĕ formeze unŭ ministerŭ de coaliţiă, în fruntea căruia sĕ rĕmână Stambulov, şi sĕ convóce marea Sobranii, ca sĕ alégă unŭ principe nou. In actulŭ acesta se vorbesce despre bunăvoinţa şi puterea cea mare a Rusiei, despre intenţiunile periculóse ale Austriei, despre independenţa Bulgariei şi despre confederaţiunea balcanică. Actulŭ acesta a fostŭ publicatŭ în ediţia separată de Zancov, Benderev şi consoţii.

— Din Bruxelle se telegrafiază cu data de 28 Septemvre: Erĭ s'a ţinutŭ o adunare a membrilorŭ de încredere din **clubulŭ bonapartistŭ**, în care principele Victorŭ Napoleonŭ îşĭ esprimă intenţiunea de a renunţa dela orĭ ce pretendenţă la tronŭ şi sĕ *recunóscă republica*. Se vorbesce, că principele Victorŭ în curêndŭ va publica unŭ manifestŭ în acestŭ sensŭ.

— Ḑiarulŭ oficiosŭ rusescŭ „Nord" ce apare în Bruxelles, publică o scrisóre semi oficiósă, în care se declară, că împĕratulŭ Vilhelm, prin *desfiinţarea mersurilorŭ de rigóre* dela ganiţa **germano-francesă**, a datŭ o dovadă escelentă despre iubirea sa de pace, pentru care Europa întrégă trebue sĕ mulţăméscă, Rusia va sprigini în orĭ ce timpŭ politica de pace. Cu privire la cestiunea Dardanelelorŭ, ḑice „Nord", că celelalte puterĭ europene se nu se amestece de locŭ. Rusia nu va permite nici unei corăbii de resboiu strĕine întrarea în marea neagră.

— In o telegramă a oficiului Reuter din *Bombay*, cu data de 27 Septemvre, se ḑice că Rusia adună **trupe** şi **provisiunĭ** în *Shikjimid*. O telegramă a ḑiarului „Times" din Calcutta anunţă, că în *Pamir* esistă o mare nelinisce din causa mişcărilorŭ trupelorŭ rusescĭ. Se pare că Rusia au atăcatŭ Pamirulŭ.

SCIRILE ḐILEI.

— 18 (30) Septemvre.

Escursiune la esposiţiunea din Praga. Românii din Ardealŭ şi din părţile ungurene, carĭ suntŭ decişĭ a visita esposiţiunea din Praga, se vorŭ întruni în cursulŭ ḑilei de *3 Octomvre st. n.* în *Viena* (Hotel Metropole) de unde vorŭ pleca cu toţii la Praga. Precum suntemŭ informaţĭ, Românilorŭ li se va face în Praga o primire simpatică.

***

Starea sănĕtăţii Reginei României după unŭ comunicatŭ alŭ d rului Theodori se menţine în condiţiunĭ mai satisfăcĕtóre; totuşĭ îmbunătăţirea este încéată. Din Atena se telegrafiază cu data de 15 Septemvre: Circulă şcirea aci, că Regina României va merge sĕ petrécă iérna la Corfu.

***

Manevre române. Cetimŭ în „Naţionalulŭ". Concentrările din tómna acésta se vorŭ face pe regimente; fiă-care regimentŭ compusŭ din 3 bataliône de câte 500 de ómenĭ batalionulŭ, din carĭ, două bataliône din soldaţĭ aflaţĭ în activitate şi unŭ batalionŭ din reservă. Manevrele se vorŭ face la reşedinţele regimentelorŭ, cu 8 ḑile înainte de espirarea termenului de concentrare, manevrele se vorŭ face pe brigăḑĭ, fără însĕ a se deplasa.

***

In institutulŭ bacteorologicŭ alŭ Dr. *Babeşŭ* se află actualmente 41 de persóne muşcate de cânĭ turbaţĭ, dintre carĭ 16 din România şi restulŭ din Bulgaria, Rusia, Austria şi America. Starea sănĕtăţii bolnavilorŭ e satisfăcĕtóre.

***

La gimnasiulŭ din Sucéva s'au înscrisŭ pentru anulŭ şcolasticŭ curentŭ 468 de şcolarĭ, dintre carĭ 177 suntŭ Românĭ, ér restulŭ de 291 ilŭ formézĕ celelalte neamurĭ împreună luate. După confesiune, 186 suntŭ gr. or., 71 catolicĭ, 15 armenĭ, 9 evangelicĭ şi *177 Jidanĭ.*

***

Miniştrii italienĭ invitaţĭ la celebrarea inaugurării monumentului lui Garibaldi la Nizza, s'au scusatŭ şi au însărcinatŭ pe consululŭ generalŭ alŭ Italiei la Nizza, sĕ-i represinte.

***

Nenorocire. Unŭ ţĕranŭ românŭ orbŭ, din Homorodŭ, ajungêndŭ, nu se scie cum, pe şinile drumului de ferŭ, a fostŭ călcatŭ de unŭ trenŭ de nópte aprópe de Cohalmŭ. Trenulŭ i-a tăiatŭ capulŭ, ér trupulŭ l'a mai târîtŭ încă vreo 100 de paşĭ mai departe.

***

Musica orăşenéscă, va da astăḑĭ Mercurĭ, precum şi în fiă-care Miercure, unŭ concertŭ, în sala hotelului Europa. Intre alte piese se vorŭ esecuta astăḑĭ. 1). „Fin de Siecle" şi 2) „Intermazzo" de Paul Mestrozi. Inceputulŭ la 8 óre séra.

***

Ninsóre. Pe munţii din judeţele Prahova şi Buzĕu, precum şi în Moldova a căḑutŭ zăpadă în mare cantitate.

***

Unŭ cutremurŭ violentŭ de pămêntŭ însoţitŭ de sgomote ca de tunetŭ s'a simţitŭ Sâmbătă la Neuhaus pe Dunăre, aprópe de Viena; cerulŭ era seninŭ.

---

petrii scumpe şi n'am meditatŭ, că la ce nimicurĭ îşĭ îndreptă ómenii gândurile şi dorinţele lorŭ! De câte-orĭ n'am doritŭ sĕ potŭ schimba unŭ rubinŭ de acestea cu o ciorchină de strugure, unŭ smaragdŭ cu o curmală şi unŭ diamantŭ cu o picătură de apă próspĕtă şi limpede dela munte! Rĕmâi sănĕtosŭ, trebue sĕ-lŭ primescĭ. Sĕ-ţĭ fiă spre norocŭ!"

„Elŭ luă coşulŭ în mână şi făcŭ câţiva paşĭ cătră marginea craterului. Ilŭ apucai de mâneca mantauei sale şi ḑisei reţinêndulŭ.

— „„Pillone, spune-mĭ încă ceva înainte de despărţire. Ce vréi sĕ facĭ, décă vei eşi fericitŭ din aceste găurĭ? Te vei lăsa de meseria D-tale şi te vei întórce în societatea omenéscă, pe care ai despreţuit'o?""

„Mĕ privi fixŭ şi, arĕtândŭ spre golfŭ unde începură sĕ strălucéscă în lumina sórelui ferestrele oraşului Neapole, ḑise cu mândriă:

— „„Escelenţă! Vedĭ ce e acolo afară? Acésta e societatea, acea societate, care m'a isgonitŭ ca pe unŭ Paria. Credĭ, că mĕ va primi vre-odată, séu că mĕ voiŭ întórce în ea smeritŭ, pentru ca sĕ capĕtŭ deosebita permisiune, de a purta o lopată pe galeră? Cunoscŭ acéstă cetate, cu tóte ticăloşiile ei, cu pofta ei de câştigŭ şi cu tóta depravaţiunea ei. Acéstă societate o privescŭ ca pe o bandă de ticăloşĭ, prea laşĭ de a jefui, şi carĭ se înşélă unii pe alţii cu legea în mână. Décă stau acum aicĭ şi privescŭ furnicarulŭ acesta de ómenĭ, despre care sciu, că fiă-care din ei ar cădé în genunchĭ înaintea mea — atuncĭ mĕ simtŭ, că suntŭ rege! Sĕ mĕ întorcŭ? — Nu, Escelenţă! Libertate séu mórte — asta-i parola mea! Pĕtra, care se rostogolesce pe cósta muntelui, nu póte fi oprită în cădérea ei, până nu se sparge!""

— „„Nu te-ai pocăitŭ în singurătatea acésta pustiă?"" ilŭ întrebai eu.

„Elŭ se uită întunecatŭ şi ḑise arĕtândŭ spre craterŭ:

— „„Vedĭ, Escelenţă, în adâncimea acésta cresceau odiniórĕ pădurĭ de stejarĭ, florĭ şi érbă, păstorii îşĭ păziau aicĭ turmele lorŭ şi cântau cu fluerulŭ. Deodată se puseră în mişcare puterile muntelui; liveḑile cele verḑĭ dispărură în adêncimile pămêntului, focŭ şi flacărĭ părĭiau în tóte părţile, curenţii de lavă clocotiau şi când se linişti natura, valea acésta era pustiă şi neroditóre, plină cu cristale petrificate, carĭ nu oferiau nicĭ o hrană, nicĭ florilorŭ, nicĭ animalelorŭ. Aşa se întêmplă şi cu inima mea. De una îmĭ pare rĕu: perderea acelei, alŭ cărei nume nume nu-lŭ potŭ sĕ-lŭ rostescŭ. Sângele ei a strigatŭ ḑi şi nópte la cerŭ, şi mĕ căescŭ, că am pusŭ mâna pe o femeiă. Nu mai vorbi cu mine, căcĭ altmintrelea m'aşĭ abate din drumulŭ meu. Primesce cea din urmă mulţămită şi salutare dela Pillone!""

„Apoi îmĭ strînse mâna şi-şĭ luă bĕţulŭ, alŭ cărui vêrfŭ carbonisatŭ îmĭ arĕtă destulŭ de lămuritŭ primejdia drumului sĕu. Ilŭ urmării cu privirea, pe când se mişca încetŭ şi cu precauţiune pe margenea craterului, până ce în urmă dispărŭ prin negura albastră. Curêndŭ după acela veni şi călăuza mea, şi povestindu-i ceea ce vĕḑusemŭ, strigă cu însufleţire:

„„Intr'adevĕrŭ, a fostŭ Pillone! Elŭ are nisce plămânĭ de vulturŭ şi o inimă de leu. Stringĕtorii de pucióşă şi de cristale nu potŭ sĕ se cobóre până acolo la dunga aceea roşietică; dér Pillone e ca unŭ cufundătorŭ în mare — Nimenea nu cunósce drumurile sale""."

„Turminoff se ridică, îşĭ goli păharulŭ şi, uitându-se pe balustradă, ḑise:

„„Vedĭ D.ta, cum lucră aceia pe linia drumului de ferŭ şi ce contrastŭ e între lumina roşiă a facelorŭ, şi între lumina rece şi palidă a lunei. Până la sosirea trenului de diminéţă, totulŭ va fi în ordine. Sĕ mergemŭ la culcare! Nu mai e multŭ din nópte."

***

Intr'o călĕtoriă, pe lângă sănĕtate şi timpŭ frumosŭ, nimicŭ nu e mai plăcutŭ de câtŭ unŭ bunŭ companionŭ de călĕtoriă, şi Turminoff poseda tóte calităţile corespunḑĕtóre pentru acésta. Pe lângă o natură veselă şi vióiă, poseda şi unŭ tesaurŭ de cunoscinţe, cunoscea fórte bine topografia oraşului Neapole şi a împrejurimei sale, şi nu aşadéră

In contra cabinetului Szapary.

Dilele acestea şi-au datŭ séma înaintea alegĕtorilorŭ sĕi doi membri distinşi din partida independentă, anume *Geza Polonyi* înaintea alegĕtorilorŭ sĕi din Szoboszlo şi *Ludovicŭ Hollo* înaintea alegĕtorilorŭ din Kun—Felegyhaza. Vorbirile amĕndurora suntŭ adevĕrate declaraţiunĭ de rĕsboiu în contra ministrului-preşedinte conte Iuliu Szapary şi a cabinetului sĕu.

Geza Polonyi făcŭ în vorbirea sa o reprivire asupra evenimentelorŭ mai însemnate petrecute până acum în dieta ungurésca. Amintindŭ de afacerea fabricei de arme ungurescĭ, elŭ ḑise, că Szapary a fostŭ acela, care a înfiinţatŭ acéstă fabrică, şi totŭ elŭ a lucratŭ în ascunsŭ şi pentru falimentarea ei. Amintĭ de proiectulŭ pentru reforma administraţiei, ḑicĕndŭ, că prin elŭ a voitŭ guvernulŭ sĕ supună pe funcţionarĭ în modŭ necondiţionatŭ poruncilorŭ venite de susŭ (dela Viena.)

Vorbindŭ despre viitorŭ, Polonyi spune curatŭ şi limpede, că *partida independentă declară rĕsboiu lui Fejérvary* şi nu se va lăsa, până nu-lŭ va goni din fotoliulŭ sĕu de ministru de honveḑĭ; până nu se va retrage Fejervary, în dietă pace nu va fi.

Echilibrulŭ în finanţe e sguduitŭ din nou — ḑise Polonyi. Va fi deficitŭ, ministrulŭ de rĕsboiu face pretenţii marĭ şi pentru ca ţéra sĕ plătéscă fără nicĭ unŭ murmurŭ, înfrică lumea cu apropiarea rĕsboiului. Acesta este unŭ jocŭ uşuraticŭ. Décă e periculŭ, suntemŭ gata a ni da sângele şi viéţa pentru patriă; dér acésta este o intimidare, care şi-a perdutŭ crederea, deórece orĭ de câte-orĭ ministrului de rĕsboiu îi trebuescŭ banĭ, elŭ ne ameninţă cu frica de rĕsboiu. Pe basa legei militare, voescŭ sĕ asenteze în anulŭ viitorŭ cu 40,000 de tinerĭ mai mulţĭ ca până acum: acésta este o jertfă, care numai atuncĭ i-se póte cere ţĕrei, décă rĕsboiulŭ este sigurŭ. In privinţa acésta partida „independentă“ va cere lămurirĭ.

Din vorbirea lui *Ludovicŭ Hollo* estragemŭ următórele:

Plinŭ de mândria victoriei raportate în cestia reformei administrative — ḑise Hollo — mĕ întorcŭ între alegĕtorii mei; dér acéstă mândriă este acum oprimată de îngrijirea, ce potŭ sĕ o deştepte în inima fiă-cărui cetăţénŭ, grelele raporturĭ ale patriei nóstre cu lumea din afară.

Apropierea criselorŭ şi încurcăturilorŭ esterne e provocată mai alesŭ de neliniştea naţionalităţilorŭ nóstre. Semnele, ce în privinţa acésta au începutŭ din nou a se arăta în ambele state ale monarchiei, nu au aparenţa unei întâmplărĭ, ci ele parŭ a fi urmarea unei acţiunĭ sistematice. Se vede tréba, că naţiunea maghiară érăşĭ va avé misiunea, de-a sta ca sentinelă la porţile Orientului. Dér óre naţiunea maghiară, care este mică, sĕrmană şi rĕmasă îndĕrĕtŭ în privinţa desvoltărei, este ea datóre, ca sĕ apere cu risiculŭ esistenţei proprie interesele bogatelorŭ şi puternicelorŭ popóre ale Europei apusene? Trebue se fimŭ gata în totŭ momentulŭ, ca orĭ ce atacŭ din afară, prin care ni-ar periclita esistenţa, integritatea teritorială, séu desvoltarea internă, sĕ-lŭ combatemŭ până la ultimulŭ picurŭ de sânge, dér sĕ ne păzimŭ, nu cumva sĕ fimŭ folosiţĭ ca unelte pentru apĕrarea unorŭ interese străine şi nu cumva prin pregătirile nóstre de rĕsboiŭ se ne sĕcămŭ puterile materiale. Amŭ şi ajunsŭ la marginea aceea, peste care mai departe în asta privinţă nu se póte trece. Décă avemŭ sĕ ne întărimŭ armata, atuncĭ s'o facemŭ acésta în direcţiunea, ca în armată sĕ vĕrsămŭ spiritŭ naţionalŭ.

In ce privesce administraţia, vorbitorulŭ se bucură de victoria raportată asupra proiectului lui Szapary, dér regretă, că regularea acestei administraţiunĭ s'a amânatŭ érăşĭ pentru timpŭ îndelungatŭ. Ar dori ca guvernulŭ sĕ afle o cale potrivită pentru regularea ei, dér alŭ lui Szapary guvernŭ nu-lŭ crede capabilŭ pentru aşa ceva.

Vorbindŭ despre actuala situaţiune parlamentară, ḑice că acésta e nesuferibilă; partida liberală e capabilă de a stăpâni şi mai departe, membrii ei nu suntŭ pĕtrunşĭ de nicĭ unŭ spiritŭ naţionalŭ; partida acésta este unŭ corpŭ mortŭ, a căruia singura chemare este — desfiinţarea. Uniculŭ bărbatŭ capabilŭ de-a conduce ţéra pe basele de dreptŭ, este contele *Albert Apponyi*. Deşi Apponyi — ḑise vorbitorulŭ — nu stă pe basa naţională, pe care stămŭ noi, chiar şi în ceea ce privesce serviciulŭ intereselorŭ naţionale, mai multŭ póte aştepta naţiunea dela elŭ, decâtŭ dela ori care guvernŭ alŭ partidei liberale. Noi şi faţă cu Apponyi vomŭ sta în oposiţiă şi ne vomŭ apĕra şi faţă cu elŭ tóte principiile nóstre, dér lupta între noi şi între elŭ ne-am puté decurge pe base parlamentare, de-órece ambele partide vorŭ sta pe basa convingerei, a principielorŭ şi a moralului politicŭ. De aceea, — termină Hollo, — *numai dela acéstă schimbare sperămŭ noi stabilirea liniştei în parlamentŭ.* Amêndoi oratorii au fostŭ viu aclamaţĭ din partea alegĕtorilorŭ, asigurându-li-se încrederea acestora.

Telegramele „Gaz. Trans“.

(Serviciulŭ biroului de cor. din Pesta).

Budapesta, 30 Septemvre. In şedinţa camerei comerciale şi de industriă s'a cetitŭ o scrisore a preşedintelui Kochmeister (cunoscutŭ din afacerea cu petiţia pentru teatrulŭ germanŭ) în care acesta îşĭ dă dimisiunea din postulŭ sĕu. Camera de comerciu a primitŭ demisiunea sa.

Milanŭ, 30 Septemvre. Visita ce o făcŭ aḑĭ regele Carolŭ alŭ României regelui Umberto alŭ Italiei a fostŭ interpretată de câteva foi, dându-i-se o importanţă prea mare politică. Acele foi ḑicŭ, că e vorba aicĭ de o acţiune importantă, adecă de alăturarea României la tripla alianţă. Acesta sĕ fi fostŭ şi scopulŭ visitei. Primirea a fost forte cordială.

Berlinŭ, 30 Septemvre. In Berlinŭ nu se vorŭ presenta lipse de subscripţiune pentru noulŭ împrumutŭ rusescŭ. Retragerea caselorŭ de bancă: Mendelssohn şi Warschauer dela acestŭ împrumutŭ face mare sensaţie.

Remscheidt, 30 Septemvre. Ministrulŭ de statŭ Bötticher, ḑise în reuniunea agronomică, că pacea n'a fostŭ nicĭodată mai multŭ garantată ca acum.

DIVERSE.

Jubileulŭ Marseillaisei. In anulŭ viitorŭ se vorŭ împlini o sută de anĭ, de când s'a născutŭ Marseillaisa francesă şi în decursulŭ acestorŭ o sută de anĭ ea s'a estinsŭ peste întregŭ pămĕntulŭ şi a devenitŭ unŭ cântecŭ al libertăţii. La Choisy le Roi, unde suntŭ îmormêntate osămintele fericitului Rouget de Lisle, se pregătesce acum sĕ se serbeze cu mare pompă centenarulŭ dela mórtea autorului, care va fi tot-odată şi jubileulŭ de o sută de anĭ alŭ Marseillaisei. La serbarea acésta vorŭ fi învitate tóte oraşele Franciei şi se ḑice, că se va face unŭ apelŭ şi către popórele străine pentru ca sĕ-şĭ trimită representanţĭ la acestŭ jubileu alŭ „imnului omenimei.“ De-altmintrelea programa serbărei încă nu este stabilită.

Regina Africei în Europa. Sub cerulŭ seninŭ alŭ Italiei, în oraşulŭ maritimŭ Vasto a petrecutŭ timpŭ mai îndelungatŭ unŭ óspe exoticŭ, o dómnă din némulŭ Negrilorŭ, care — ḑicŭ ómenii — a pututŭ avé vr'o 30 de primăverĭ. Dênsa, însoţită de unŭ Arabŭ şi de unŭ Negru, a sositŭ la gara din Vasto, unde imediatŭ se informă despre o locuinţă potrivită la ţĕrmurele mărei. După vr'o câteva óre se răspândise scirea, că nou sosita este din Africa, de pe lângă Marea-Roşiă şi a venitŭ în Italia sĕ vorbéscă cu regele Umberto şi sĕ-şĭ închine acestuia ţéra sa, căcĭ nu e alta decâtŭ chiar regina din ţéra Abu-Tago, care fiindŭ tare strîmtorată de Abisinienĭ, a venitŭ sĕ céră ajutorulŭ regelui italianŭ. Regina din ţéra Abu-Tago, care pe cum ḑicea, se numesce Behi-Alun, imediatŭ şi-a şi aflatŭ o locuinţă frumósă, o villă pe ţĕrmurele mării. In Vasto nimenea nu a sciutŭ sĕ vorbéscă cu Majestatea Sa şi cu suita Majestăţii Sale, dér locuitorii o întîmpinau cu simpatiă şi cu ospitalitate. Auctorităţile oraşului la momentŭ au dispusŭ sĕ se curéţe şi rigoleze calea ce duce la villă, aşeḑară lampióne şi poliţia făcea controlurĭ, ér populaţia era mândră, că aliata Italiei petrece în oraşulŭ Vasto până va merge la Manza unde se aflase regele Umberto. După vr'o câteva ḑile suita reginei exotice s'a sporitŭ şi s'a aflatŭ şi unŭ tălmaciu, care primea informaţiunĭ, între altele şi despre tesaurele şi bogăţia reginei Behi-Alun. Majestatea Sa Regina adese visita oraşulŭ şi nu arare-orĭ tĕrguia şi făcea comande, — ér contulŭ ḑicea, că'lŭ va salda mai târḑiu, la ceea ce creditorii rĕspundeau obicĭnuitŭ cu „nu face nimicŭ, Majestate.“ O lună de ḑile trăise astfelŭ majestaticŭ Behi-Alun, când d'odată îi aflară loculŭ — rece. Marea i-a statŭ prea la îndemână, decât ca într'o bună diminéţă sĕ nu probeze a pluti norocósă mai departe. Cetăţenii şi în specialŭ debitorii interesaţĭ, stau acum sĕ-şĭ smulgă pĕrulŭ de năcazŭ şi nu sciu nicĭ măcarŭ în care ḑi şi în cotro a apucatŭ. Mai târḑiu adecă s'a aflatŭ, că Behi-Alun este o antepreneră de circŭ ce a datŭ filamentŭ şi că probabilŭ a fugitŭ în Dalmaţia orĭ în Grecia.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 29 Septemvre a. c. 1891

Renta de aurŭ 4%	103.95
Renta de hârtiă 5%	100 50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare - aurŭ	114.50
dto argintŭ	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	111.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	—.—
Bonurĭ rurale ungare	89.80
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	—.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	140.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	130 75
Renta de hârtiă austriacă	91.30
Renta de argintŭ austriacă	91.20
Renta de aurŭ austriacă	109 90
Losurĭ din 1860	137.—
Acţiunile băncei austro-ungare	1009.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	328.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	281.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.57
Napoleon-d'orĭ	9.50—
Mărcĭ 100 împ. germane	57.55
Londra 10 Livres sterlinge	117.50

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

străbăturĕmŭ tótă vara încóce şi în colo, cercetândŭ tóte locurile însemnate, pe carĭ le poseda acestŭ mărgăritarŭ alŭ golfului. Spre tómnă ne întórserămŭ érăşĭ la Neapole şi Turminoff făcŭ propunerea, sĕ cercetămŭ în ultima ḑi citadela San-Elmo, pentru ca de acolo se ne luămŭ rĕmasŭ bunŭ dela frumseţa locurilorŭ şi apoi sĕ ne întórcemŭ la Roma.

Era o diminéţă frumósă de tómnă, înainte de rĕsăritulŭ sórelui, când asinii nostri mergeau pe drumulŭ celŭ preţipişŭ, care duce la San-Elmo. Totulŭ era în linişte şi în tăcere; lazzaronĭ dormiau în grupe icĭ şi colea, precupeţii încă nu-şĭ deschiseră şatrele lorŭ, ér sacagii anunţau prin strigătele lorŭ monotone apropierea ḑilei.

De-asupra pe lângă vechia fortăréţă domnea cea mai adêncă tăcere. Numai paşii mĕsuraţĭ ai sentinelelorŭ încrerupeau tăcerea amurgului de diminéţă. Turminoff îşĭ deschise geanta sa şi-şĭ aşeḑă placa de desemnŭ, pentru ca sĕ ia o schiţă fugitivă a Vesuviului, când va rĕsări sórele; dér eu deschisei o carte, din care, după obiceiŭ 'i cetiamŭ tare, pe când elŭ desemna.

De-odată, — tocmai când se iviră primele raḑe ale sórelui pe culmile munţilorŭ învĕliţĭ în negură, se auḑiră în interiorulŭ fortăreţei trei bătăi scurte de dobă, şi în momentulŭ acela începŭ se sune lugubru, clopotele din turnulŭ mănăstirei din apropiere. Era clopotulŭ morţilorŭ, obicĭnuitŭ în Italia, când murea cineva, dér în Neapole se îngropau morţii numai séră — Turminoff mĕ privi cu mirare.

Nu rĕmasem mult timp în nesiguranţă. Vĕḑurămŭ eşindŭ pe pórta sinistră a închisórei o procesiune tristă. In mijloculŭ unui detaşamentŭ de Bersaglierĭ, ale cărorŭ puscĭ scânteiau în raḑele sórelui, păşea unŭ bărbatŭ înaltŭ cu barba căruntă şi cu capulŭ ridicatŭ cu mândriă. Era legatŭ la mânĭ şi la picióre şi lângă elŭ mergeau doi călugărĭ Capuţinĭ din mânăstirea din apropiere, carĭ din când în când îi dedeau crucea sĕ o sărute şi-i şopteau nisce vorbe. In fruntea micei trupe mergeau câţiva dobaşĭ şi procesiunea o încheiară doi soldaţĭ de ambulanţă, carĭ purtau unŭ sicriu simplu.

Turminoff se ridicase. Era palidŭ ca céţa diminéţei, care plutea deasupra oraşului, şi când se apropiase procesiunea, îşĭ descoperĭ capulŭ. In momentulŭ acela auḑii pe prisonierŭ scoţĕndŭ unŭ strigătŭ. Se ivi o zăpăcélă şi după aceea se apropiă unŭ ofiţerŭ de noi şi rugă pe Turminoff sĕ-lŭ urmeze.

'I priveamŭ uimitŭ; căcĭ încă nu înţelegeamŭ bine, că de ce-lŭ chiămase pe Turminoff. Vĕḑui pe soldaţĭ făcĕndŭ unŭ cercŭ în jurulŭ prisonierului. Turminoff intră înăuntru lui, ér prisonierulŭ luându-şĭ pălăria de pe capŭ îi întinse mâna încătuşată. Ei vorbiră câtva timpŭ unulŭ cu ultulŭ, apoi Turminoff se întórse, tremurândŭ de emoţiune, avĕndŭ în mână unŭ micŭ medalionŭ de argintŭ.

— „Era Pillone!“ ḑise elŭ cu o voce mişcată. „Dumneḑeule!, cum trebue sĕ-lŭ vĕḑŭ!“

Repede ascunse medalionulŭ celŭ micŭ, şi pe când privea procesiunea, care sĕ îndrepta spe şanţurile fortăreţei, ḑise:

— „Vino sĕ mergemŭ, aicĭ se întêmplă o catastrofă.“

Ii ajutai sĕ-şĭ strângă rechisitele şi elŭ băgă schiţa neterminată în geantă. Deodată, când tocmai voiamŭ sĕ ne depărtămŭ, procesiunea dispărŭ dinaintea privirilorŭ nóstre. Turminoff respiră greu şi ḑise:

— „Sĕrmanulŭ totuşĭ are o inimă! Elŭ nu voise, ca icóna la care sĕ închinase mai întâiu sĕ cadă în mânĭ strĕine. Eu o voiu păstra ea o relicviă!“

Abia ḑise acestea, când auḑirămŭ o bătaie scurtă de dobă, unŭ trigătŭ de comandă şi aprópe în acelaşĭ momentŭ detunătura unei salve de puscĭ. Fumulŭ prafului de puşcă se ridică ca unŭ norŭ albŭ din şanţulŭ fortăreţei, rândunelele sburau pe de-asupra — apoi se făcŭ linişte mormentală.

— „Acum visulŭ lui Pillone s'a împlinitŭ ḑisei eu.

— „Da“, rĕspunse Turminoff „Sĕ sperămŭ, că elŭ se va deştepta într'o lume, în care demonii urei şi ai rĕsbunărei, nu vorŭ mai avé nicĭ o putere!“

Cursulu pieței Brașovŭ.

din 30 Septemvre st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 21	Vênd.	9 26
Argintŭ românescŭ -	„	9.15	„	9.21
Napoleon-d'orĭ - -	„	9.25	„	9.30
Lire turcescĭ - -	„	10.50	„	10.55
Imperialĭ - - - -	„	9.50	„	9 55
Galbinĭ - - - - -	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%		—.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Ruble rusescĭ - - -	„	122.—	„	123.—
Mărcĭ germane - -	„	57.20	„	57.50

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Nr. 350—1891 3—2

CONCURSŬ.

Devenindŭ vacante următórele stipendii, şi anume:

1. Unŭ stipendiu de 60 fl. v. a. pe anŭ din fundaţiunea *„Marinovici“* pentru studenţĭ de gimnasiu respective şcóla reală de aceeaşĭ categoriă.

2. Unŭ stipendiu de 20 fl. v. a. pe anŭ din fundaţiunea *„E. D. Başota“*, menitŭ pentru gimnasiştĭ, cu preferinţa celorŭ din munţii apusenĭ, séu din fostulŭ districtŭ alŭ Năsĕudului.

3. Unŭ stipendiu de 50 fl. v. a. pe anŭ din fundaţiunea *„Dobâca“*, destinatŭ pentru unŭ gimnasistŭ născutŭ în fostulŭ comitatŭ alŭ „Dobâcei“.

4. Unŭ stipendiu de 40 fl. v. a. pe anŭ din fundaţiunea *„Radu M. Rîurénu“* pentru studenţĭ la gimnasiu séu şcóla reală. Mai departe fiindŭ vacantŭ:

5. Unŭ ajutorŭ de 25 fl. v. a. pe anŭ, menitŭ pentru unŭ tînĕrŭ românŭ, care voesce a învĕţa séu învaţă deja vre-o meseriă, dér mai cu sémă: rotăria, lemnăria (baldaşia), făurăria, măsăria (têmplăria), cismăria, pălărieria, curelăria, şelaria, maşinăria agricolă.

Prin acésta se escrie concursŭ.

Cererile au a se înainta *„Comitetului Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“ în Sibiiu* până la 15 Óctomvre st. n. 1891.

Cererile întrate mai târḑiu nu se vorŭ considera.

Aspiranţii la vre-unulŭ din stipendiile amintite sub pt. 1—4 au sĕ acludă la suplicile lorŭ:

a) Carte de botezŭ în originalŭ séu în copiă legalisată.

b) Testimoniu şcolasticŭ de pe semestrulŭ II alŭ anului şcol.: 1890/91.

c) Atestatŭ de frecuentare dela direcţiunea institutului, în care cercetéză şcóla de presentŭ.

d) Atestatŭ de paupertate séu de orfanŭ, décă concurentulŭ e orfanŭ.

Suplicanţii la ajutorulŭ amintitŭ sub pt. 5 au sĕ presente următórele documente:

a) Atestatŭ de botezŭ în orig. séu în copiă legalisată.

b) Testimoniu şcolasticŭ de celŭ puţinŭ 4 clase elementare.

c) Contractulŭ încheiatŭ cu măiestrulŭ conformŭ §-lui 61 alŭ legei industriale (Art. de lege XVII din 1884) în originalŭ séu în copia legalisată şi o adeverinţă dela măestru despre succesulŭ cu care lucră.

d) Atestatŭ de moralitate dela autoritatea competentă locală.

e) Adeverinţă dela părinţĭ séu tutorĭ, că suntŭ decişĭ a lăsa pe fiii séu pupulii lorŭ la învĕţătură până se vorŭ perfecţiona pe deplinŭ.

Sibiiu, 18 Septemvre 1891.

Pentru comitetulŭ Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ.

G. Bariţiu, m. p. preşed. Dr. I. Crişianu, m. p. secret. II.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelе-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	2.12
	4.—	7.13	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Clujiu	8.29	10.37	6.56	6.—
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10 37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45	2.13	12.18	8.38
	12.13		12.58	8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51		2.48	9.48
	2.12		3.03	9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persóne	10.05	2.09
		12.20		2.19
Timişŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18	4.20	6.58	
	2.48	5.07		7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55	10.47		12.53
	6.57	11.06		1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.—	1.08	1.25	2.49
	8.07	1.35	1.50	3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Clujiu	10.45	6.08	4.53	6.52
	11.01	6.29	5.30	7.40
Nădăşelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.42	11.51
	2.25	11.04	8.47	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45	6.52	5.24
	4.30	T. d. per. 2.20	5 46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10 19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accele-ratŭ	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba-Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Şibotŭ	4.52		3.03
Orăştia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6.01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46		8.40
	11.18	8.24	9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1 55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra . . .	4.30	11.25
Odorheiu . . .	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu. . .	8.15	3.15
Sighişóra. . .	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budotelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20	11.17	5.14
	5.35		5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oşorheiu		9.35	9.53
	5.21	5.54	10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5.28	3.20	8.10

Braşov—Zêrnescĭ

Braşov	5.45	4.55
Zêrnescĭ	7.26	6.36

Zêrnescĭ—Braşov

Zêrnescĭ	8.—	8.20
Braşov	8.24	9.44

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.